

7
21

16-6-1921
Ref. No. 344

વજ્રતનામા.

ઓર

શાહીનામા શત મતુઝ ઝહેરા

ઓર

ખાકનામા, મોતનામા

ઉદ્ધૃ જ્ઞાન ઓર ગુજરાતી હરકોમે

હીખનેવાલા ઓર છપાનેવાલા

મુનશી અબદુલ મજીદ અબદુલ અઝીઝ.

ભુક્સેર.

તીન દરવાજા-અહમદાબાદ.

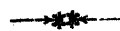
Shri Jain Viday Vijay Printing Press
Richey Road-AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah.

દોસરી બાર.

જુલ ૨૦૦૦.

સને ૧૩૩૬ હીજરી. સને ૧૯૨૧ ઇસ.

કિમત ૦-૨-૦.

૮૩૮૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીગ્રાહક સંમંડ

૯૩૫૪

વક્ષતનામી

૧૬૮૫

૧૬૮૫

શુર સાથ નામ અલાહકે બખશીશ
કરનેવાલા મેહરબાન.

કરૂં ઇબતીદા મેં બનામેં ખુદા
કે મારે જલાલે વો પાલે સદા
મોહમ્મદ નબી સચ્ચદુલ મુરસલીન,
હબીબે ખુદા રહમતુલ આલમીન.
મોહમ્મદકે જો ખાસ હું ચાર ચાર,
દરદાર ઉન્હોંપર અઠો બેશુમાર.
દીગર ખાર જો હું સુનો ચે કીસા,
વક્ષત જબસે પાઈ હયેં ખેરૂં કીસા.
મોહમ્મદ જો એક રાત આ ખવાબમેં
કહે કાતમાકો ઇસી બાબમે
સટો તુમ જો દુન કો સુખ પાસ વહાં,
બુદાઈમેં મેરે ન કો રહો વહાં.
જો દેખે અથે કાતમા ખવાબમે,
ઉઠી રો પડી ગમકે ગીરદાબમેં.
હસન ઔર હુસૈનકો બુલા કાતમા,
શકકકતસે બાલે કે અય જાનેમાં.
લગા અપને સીનેસે દોનોં કે તઈ
લગી દેખ મુંહ ઇનકા રોનેકે તઈ.
કંગ્હી કરકે દોનેકે બુલફોંકે બાલ,
સંવારે અપેં કાતમા જીવકે લાલ.
પીછે પેરહન ઉનકે ધોને લગી,
બખ્ષોંકો પેહના કરકે રોને લગી.
પકાવી હું રોટી પકાવેગાં કોન ?

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૧૪ ગ્રાંથિક

પુસ્તકનું નામ ૫૩૧૮૧૫૫

વિષય ૪૪૬૮૮૪

ખીલાલું બચ્ચોડો ખીલાવેગા કૌન !
 અયસે મેં જો દેખે અલી ઉનકા હાલ
 પુછે કાતમસે કે કયા હયે ધતાલ ?
 ધતા કામ તુમને કબી ના કયા,
 કહો આજ જીવડો ચે દુખ કયું દીયા !
 ચે લર આજ સુજડો તો સુના લગે,
 વલે દુખપે દુખ સુજડો દુના લગે.
 ઉમલતા હયે સીના મેરા હરધડી,
 ચે કયા હયે સખમ સુજડો જોલો અબી
 કહીં યા અલી તુમ સુનેઃ દીલકી ખાત,
 ખબર યું દીએ હં નખી કાયનાત.
 મુજે ખવાબમેં આકે જોલે રસુલ,
 અજલકા પીયાલા કરો તુમ કબુલ.
 અલી ઇસિ પ્રીકરમેં મેં હયરાન હું,
 મુજે આજ સમજે કે મેહમાન હું.
 અબ્વલ સુજડો જોલે ચે યું સુસ્તકા,
 છે મહીનેકે ખાદજ મીલોગે તુમ આ
 મેરે ખાપ ખીન મેં જુદા કયું રહું,
 પ્રીરાકે જુદાઇસિ કયું કર સહું.
 મેરે ખાપ ખીન સુજડો આરામ નઇ,
 બજુઝ આહો ઝારી મુજે કામ નઇ.
 અગરચે બચોસે ખીછડ બઢંગી,
 વલેકીન મેં મા ખાપડો પાઢંગી.
 કંઝહી કરકે બચોં કે જુલફોકે ખાલ
 સીવા સુજ કરે કૌન ઉનકી સંજાલ ?
 ઘોલું પેરહુન પ્રીરકે ઘોવેગા કૌન ?
 પેહનાલું બચોડો પેહનાવેગા કૌન ?
 પકાલી હું રોટી પકાવેગા કૌન ?

ખીલાલું બચ્ચાંકો ખીલાવેગા કૌન ?
 ઈસી વાસ્તે મુજ શ્રીકર ચે ઝર,
 ખીલાલું પીલાલું મેં અપને હુબુર.
 અલી તુમ રહોગે દીગર કામમેં,
 લીબનેકે મેરે સરઅંબમમેં,
 ખબર હો—બચ્ચાંકી સો લેવેગા કૌન ?
 ખીલાવે પીલાવે સુલાવેગા કૌન ?
 અલીકો કહી ચહ હચે હઝરત બુતુલ,
 મેરી તીન ખાતેં કરો તુમ કબુલ ?
 વસીઅત સુનો તુમ મેરી કાન ધર,
 કહું હુખ સુનો અપના દીલ ખોલકર.
 મેરે હો બચ્ચેં નાઝ પરવરકે તઈં,
 મેરે બઅદ ઉનકો રૂલાના નઈં,
 અઝરચે ખતા ઉનસે સાદર અછે.
 બખશના ખુદા વાસ્તે તુમ ઉસે,
 સુનો યા અલી મુજકો ખ્યારે હેં વો.
 વલે મુખ દુખિ કે દુખ્યારે હેં વો,
 બિન્હોકે ઉપરબી બુલમ હોવેગા.
 ઝમી આસમાં દેખકર રાવેગા,
 દુયમ તુમ જનાબા અપસ હાયસુ.
 દફન મુજકો કરના આપી રાતકું,
 સુયમ મેરી તુરબતપે આયા કરો.
 અપસકી શકકતકા સાયા કરો.
 મેહર તુમકો બખશી મેં બહરે ખુદા,
 મુજે આજ દિલસે કરો તુમ બુદા.
 મીલુંગી મેં આ રાતકો ખવાબમેં,
 તુમારી મોહબતકી ગીરદાબમેં.
 હુમ હોવે મુજસે અઝરચે ખતા,
 તુમી મુજકો બખશો અય મેરે ખુદા ?

અલી યુ' કહે હે' કે હજરત ખુતુલ
 મેરી તીન ખાતે કરેા તુમ કબુલ.
 અબ્બલ કહો મોહમ્મદસે મેરા સલામ,
 દુયમ સુજકો બખશો તુમ અય નેક નામ.
 અપસમે કીએ હું અહદ ઇસ વઝા,
 વેા ખાતુને જન્મત અલી સુસ્તુઝા.
 ઇતેમે' મલક મૌત આકર વહી,
 પુકારા રઝા દો બીતર આઊ મે' !
 મેરે તઈ ચે હાતીફ દીયા યુ' નીદા,
 ખુલાવેંગે તુજકો સો તબ ઘરમે' બ.
 ઇસી વાસ્તે મેં ખડા મુન્તઝીર,
 રઝા દો તો આઊ મે' ઘરકે બીતર !
 ખડા બમકો મૌતકે બાંધકર,
 સુહાગનકો પલમે' સદુ' રાંડકર.
 ને આવે અગર કોઈ મેરે દામમે',
 નહુ' એક પલ ઉસકો આરામ મે',
 ગદા બાદશાહ ઔર વઝીરાં ઉપર,
 મેરા દબદબાસબ અમીરાં ઉપર.
 મેં ચક પલમે' સો ઘર ઉબાઠા કરે',
 કે માં બિન બચ્ચોકો દુખચારા કરે'.
 સકત યુ' દીયા હકને સુજ હાથમે',
 લીખાં છવ કબઝ મેં કરે ખાતમે'.
 મેં ઇસ ખાનદાંપરસે કુરબાન હું,
 વલે ઇસ ઘરાનેકા દરબાન હું.
 કહા બર રઝા દો બીતર આઊ મે' ?
 નહીં તો કહો સુજકો શીર બાઊ મે',
 હસન ઔર હુસેનકો ખુલા ફાતમા !
 કહે બચ્ચો નાનાકી તુરબતકે વાં,
 વહાં એક બશારત સો હોગી તુમે'.

મુનો કાને ઘરકર ચે દોનો જને,
 રજાસે મલક મોત તખ આ જો હે.
 કે જળ રાજ ચે ક્ષાતમા પાઓ હે,
 હસન ઔર હુસૈનકો નથી ચે ખબર,
 કે બાવેંગી ખેડ-નીસા અખ સુઝર.
 દોનોં બાઈ તુરખત કને આઓ હે,
 ખબર મોતકી તખ વહાં પાઓ હેં
 ચતીમાં દોનાં મીલ જીલગતે ચલે,
 નંજે પાવ માતમકી કફી ગલે.

કરે દમ બદમ આહુ નઅરા તમામ,
 કે માફે શીરાકેસે હજરત ઈમામ.
 દેજે કયાકે હુચે ક્ષાતમા ધ્યાનમેં,
 અયા ધ્યાન ઉનકા સો સુમહાનમેં.
 કહેથી કે હકને જુલાયા મુજે
 મેરે દો બચોકો મેં સોપી તુજે.
 જુલાયા તું ઈનકા નઝેખાન હો,
 ચતીમોકે દિલકા તુ દરમાન હો.
 કહીં હુધ બખ્શી મેં દોનેકે તણ,
 ઈતા દો રજા મુજકો સોનેકે તણ
 ઈતમેં ગયા રહુ તનસે નીકલ,
 રહિં જાકે બાબાસે જન્નતમેં મીલ.
 અગીનમેં જુદાઈસે ગલને લજે,
 હસન ઔર હુસૈન મિલકે રોને લજે,
 કહે અય અમાં હમ હુખારે હુએ,
 હમેં દો ચતીમા બિયારે હુએ.
 કહે અય અમાં હમકો તુમ સાથ લો,
 હમેં દો ચતિમાંકા દીલ હાથ લો,
 ચલે ક્ષાતમા જો ઈહાં છોડકર.

કહેં દુખ કીસીકો સીના ફાડકર,
 મોહનતસે હમકો બુલાવેગા કૌન ?
 ખીલાવે ખીલાવે સુલાવેગા કૌન ?
 જગરપર જુદાર્થ કે જખમાં લગે,
 ખીછડકર દેખો ક્ષતમા કયું થલે.
 અલી ઉસ વખત ગમસે રંજુર થે,
 બચ્ચોંકી ગરીબીસે તીલ ચુરથે.
 કરે આહો નાલે અલી નામદાર,
 કહે યુ' મદીના હુવા અખ ઉભડ.
 ઉસી દુખસે હૈદરકિ છાતિ બલિ,
 કહે આજ મુજ વરકિ બસતિ અલિ.
 અગરથે તુમેં દુખ અખશા અથે.
 વલે આગ તીલતી સો કયું કર તુજે.
 ફકરો-ફકર સો ક્ષતમા સોસકર,
 કે જન્મમે જાતી હુયે અફસોસ કર.
 કહેં કયાકે નર્મ જીવ મેરે હાથમે,
 વલે જાન દેતા મેં ઈસ ખાતમે.
 મંત્રી દુખસે મેરા દરના જલે,
 મુજે છોડકર ક્ષતમા કયું વલે ?
 કહો ઝિંદગાની સો કયું કર કરે ?
 હમનકો મદિનેમેં રોતે સંદે.
 અલીને પુકારા કે અય જુલ જલાલ,
 મેરો હો બચોંકિ ખખર લે મંત્રાલ ?
 કે તેરે નળીકે નવાસે હેં થે,
 શહિદો કે સર તાજ ખાસે હેં થે.
 ભી તાણુત કયુંકર નિકાલુગા મેં,
 બચ્ચોંકો સો કયુંકર સંબાલુગા મેં.
 બચ્ચોંકો સખરકિ તુ તોફીક દે ?
 અપસકી મોહનતકિ તોફીક દે ?

ઇતેમેં હુવા હુકમ બેગી કરા,
 બિબિ કાતમકો કબરમેં ધરો.
 તેરે દો બચોં કા સંભાલું ગા મેં,
 કે બીન માકે હેં ઇનકો પાલુંગા મેં
 અલી તુજસે મુજકો ખ્યારેહોં વો,
 અરશકે મેરે દો સીતારે હયેં વો.
 હુવા હુકમ રબકા સો જીબરિલકો,
 સંભાલો તુમહી બકે હુસનેનકો.
 વો દોનોં યતિમાંકો આગે બુલાવ,
 સખરકા ઉન્હોકો તો શરબત પીલાવ !
 બનાઝા બનાકર અલી હાથસું,
 દફન તબ કીએ હેં આધી રાતકું
 નંગે પાવ બાઈ દોનોં સર બુલે,
 બનાઝેકે સગતમેં રોતે બલે.
 કીએ તિન દિનતક અલી વહાં મુકામ,
 સો ઉસ પાક તુરબત ઉપર સુખ્હોશામ
 વલૈકીન ના દેખે અલી ખવાબમેં,
 હુએ બહોત દિલગીર ઇસ બાબમેં.
 અહદકો ઇતા તુમ કીએ નઈ વફા,
 સખબ કયા ચે થા બાલો બિદ્લીસા ?
 કહિં મુજકો કુરસત નથિ કુછ હનોઝ
 હિસાબ દેને મેરે કે ચે તિન રોઝ.
 સુઈ મંગકે લાઈથો સીનેકે તઈ.
 અઈ બુલ મેં પ્રીર વો દેનેકે તઈ,
 બદલ સુઈ કે મેં રહી બંદ વહાં,
 ખલાસી નથી મુજકો હરચંદ વહાં.
 બદલ સુઈકે ઉસકિ મીજત કરો,
 ખુદા વાસ્તે ઉસકી ઇજ્જત કરો.
 સુઈ લેકે દોઢે અલી મુનકે બાત,

બુલાકર દીએ સુધ ચોરતકે હાત.
 અલીને બહોત ઉસકી ઇજાત કીએ,
 બદલ સુધ કે ઉસકી મીજાત કીએ.
 યે સુન બાત ચોરતબી હયરાન હો,
 બહોત શાહે મરદાંપે કુરબાન હો.
 અઝીઝાં અદેશા કરો યે તુમહે,
 કયામતકો દોગે જવાબ કયા તુમહે.
 બદલ સુધકે અયસે મઅસુમ પાક.
 અટકકર રહેં તીન દિનતક હલાક,
 સખામેં બંધો દીલ ઇબાદત કરો.
 અજલ દુર નઈ ઝીકરો તાઅત કરો ?
 વગર નઈ તો બેહદ ખરાબ હાઓગે,
 જો કુછ યાં કરોગે વહાં પાઓગે.
 કયા મતમેં તાલીબ શફાઅતકે દીન,
 શફાઅતસે બખ્શેં તુંજે પંજતન.
 હુવા આકે આખર યે કીસ્સા તમામ.
 નબિ મુસતફાપર દરદાં-સલામ,

શાહીનામા હઝરત ફાત મતુઝ ઝહેરા.

હજો રિવાયત એક દીન મહેબુબે રખિલ આલમી,
 ફાતમાકે ખ્યાહકી તજવીઝમેં અંદોહગી.
 બજોઠે યે નાશાહ હોકર આએ હયેં રૂહુલઅમી,
 અર્થ યું કરને લગે અએ બાદશાહ દુનયાવહી.
 મજોં જનાબે કિબરિયાકા લેબા ઇસદમ આયાહું,
 કિબલિએ ગમગીન હો ઝહેરાકી નિસ્ખત લાયાહું ?
 આ મુહમ્મદ મુસ્તફા હકને તુમહેં ફરમાયા હજો,

દોસ્ત મેરા ઇસ કહર તુ કિસલિએ ધમરાયા હુએ.
 સરકો કયું શાદીકે ગમમેં આનુપર ઠયરાયા હુએ,
 ખ્યાહ હુમને ઝહેરાકા હુએદરસિતી ઠયેરાયા હુએ.
 દોનોંકી શાદી હુમેં હર તરહસે મંજુર હુએ,
 ચેહલી અપના તુર હુએ ચોર વોહલી અપના તુરહી. ૨
 યા સુહમ્મદ ક્ષાતમાથી હુસ ઘડી પએદા હુઈ,
 તુમ હુએ ગમગીન થે ચેહ બાતથી હુમને કહિ.
 બેટીકે હોનેસે મયું કુદતેહો અએ મેરે નબી.
 લાખ બેટોસે ચેહ બેટી તુમકો બેહતર હુમને દી.
 યા સુલમ્મદ ક્ષાતમા હુએ ગોશવારા અર્શકા,
 બેજેંગે ઉસકે લિએ હુમ એક તારા અર્શકા ૩
 અર્શકા તારા કિયા થા હુસકો સો હોગા અલી,
 તુમ મેરે હોગે નબી ચોર વોહ મેરા હોગા વલી.
 વાસ્તે ઝહેરાકે બેહતર હુએ નહીં ઇસસે કોઈ,
 ઇસકે ખાતર વોહ બના ચોર ઉસકે ખાતર ચહ બની
 ઇનકી કોઈ દમ બુદાઈ તુમ ન ચાહો યા રસુલ,
 અપની ખ્યારીસે મેરે ખ્યારેકો ખ્યાહો યા રસુલ. ૪
 પુછીયે ઉસકા નસબ હુએગા વોહ તુમપર આશકાર,
 ચેહ ચચાકા હુએ તુમ્હારા લખત દીલ ચોર શુલ ઉઝાર
 ચોર અગર ઉસકા હુસબ પુછે કોઈ ચાલી વિકાર,
 હુએ હુમારે કારખાનેકા ચેહ સાહિબ ઇખ્તીયાર.
 આયતે લાસએફ નાઝીલ હુએ ઉમીકી શાનમેં,
 બખશ દે દોનું જહાં ચાહે હુસે એક ખાનમેં. ૫
 યા સુહમ્મદ થી શબેમેરાજ તુમકો હુસઘડી,
 ચોર તુમને અંશુકી શેરકે બે સુહમેં થી.
 વોહ નશાનીં ઉસકી ચેહરા બાત વોહ હુએદરકીથી,
 ક્ષાતમા ઉત્ર રોઝસે હુએદરકી હુએ માંગી હુઈ.
 હુમને તુમપર આશકારા ચેહ કીએ વો બાતથી,
 યા સુહમ્મદ ક્ષાતમાકી મંગનીકી વોહ રાતથી. ૬

દિલમેં મેરે શેરકે ઉસ વક્તસે હુએ યેહ બંધાલ,
 તુમસે જો ઇસ ખાતકા આકાર કરે કેઈ સવાલ.
 તુમ ઉસે મંજૂર કરના અએ શહે આલી ખિસાલ,
 યેહ ન હો આવે કહીં ખાતીર ઉપર ઉસકે મલાલ.
 તુમ નહી વાકિફ હો કયા જો લેદકી યેહ ખાત હુએ,
 અસિયોંકી મુખલસી ઉસ બ્યાહકે અખ સાત હુએ. ૭
 ખાત યેહ જીબરીતસે સુનતેહી શહે અંબિયા,
 અરજ વોહ કરને લગે યું દરજનાએ કિબરીયા.
 મેરી મરગી હુએ યેહી રાજી રહે મેરા ખુદા,
 જાનો દીલસે ઉલખે રાજી હું જો હુએ તેરી રચા.
 તુ હુએ માલિક દોનુકા યેહ સમે તેરી ઈમદાર હુએ,
 યેહ કનીઝત હુએ તેરી વોહ તેરા ખાનાગાદ હુએ. ૮
 જસઘડી ઇસ ખાતને એ મોમિનો પાયા કરાર,
 અર્શસે લેક્શીંતક યેહ ધુમ ઉઠી તખ એકગાર.
 બ્યાહ જાતે હુએ અલી જહેરસે વોહ અલાવિટાર,
 ઇતનેમેં ફેર યું નળીંકા આયા હુકમે કિતદિગાર.
 યા મુહરમદ હો રહેં હમ તુમ યેહ હો ઘરકી તરફ,
 તુમ હો ગહરાકી તરફ આર હમ હો હુએદરકી તરફ. ૯
 અય મુહિબ્બો પ્રીર વહાં ઇસ ધુમસે શાલી હુઇ,
 વાં અલી બનડા બના ઝેહરા વહાં બનડી બની,
 થે ઇધર હઝરત નળી ઉધર જનાએ એકઅલી.
 બાંધકર સેહરા બનાયા ઉસકો દુદ્હા જસ ઘડી.
 અર્શપર કરને લગે સારે મલાયક શાદિયાં,
 ઝેહરાજહુક જહુકકર લગી દેને મુબારકખાદિયાં. ૧૦
 જખ બરાત આઇ તો પ્રીર ફહુલઅર્મી હોકર વકીલ,
 ફાતમાકે પાસ જાકર યેહ લગે કરને દલીલ.
 સાહિબ અપને મહરકી ઈએરાઇએ અખ કુછ સખીલ,
 તખ કહાં ઝેહરાને યું કયા પુછતે હો જીબરઇલ.

મુજહુકો ઉમ્મતકી હુમેશા બેહતરી મતલુબ હુએ,
મેહર મેરી ઉનકી બખ્શીશમે બંધે સો ખુબ હુએ. ૧૧

આકે વોહ કહેને લગા હૈદરસે અએ વાલાસિક્શત,
મેહરમે અપને બંધી ઝેહરાને ઉમ્મતકી નબત.
તબ લગે ફરમાને ઉનસે વોહ ઇમામે કાયનાત,
મંનેબી મંજુર અપને બનોલીલસે કી ચેહ બાત.
અસ ઘડી ઇસ મેહરસે શેરે ખુદા રાઝી હુએ,
અકદમેં શીર તો ખુદા શાહિદ નબી કઝી હુએ. ૧૨

અકદ અસદમ મુરતુઝાકા ફાતીમાસે હોચુકા,
સોચને જબ યુ લગે દિલમે મહમદ મુરતુકા,
યા ઇલાહી મેં જનાબે ફાતીમાકો હુંગા કયા,
શીર ચેહી આઈ નિદા યુ અઝ જનાબે કિબરિયા.
કુદતે કયું ઝેહરાકે તઈ કવનોમકાં હમને દિયા,
દેહઝમેં અબ ફાતેમાકે દોજહા હમને દિયા. ૧૩

શીર તો પહેલુમેં અલીકે બંદીકો બિઠલા દિયા.
ઝોર ઉનકે સામને લા આરસી મુસહફ રખા.
લીં બલાએ હુર બોલો દેખલો સલ્લેઅલા,
મુરતે મરયમ બની ઝોર મુરતે મુસુફ બના.
ગવહરે ચકતાકે તઈ ચકતાહી ગવહર ચાહિએ,
અયસી બીબીકે લીએ અયસાહિ શવહર ચાહિએ. ૧૪

હો ચુકા ઇસ તરહસે અસવકત ઝેહરાકા બીયાહ,
ઝોર અપને ઘરમેં ઉસકો લે ગયા શેરે ઇલાહ.
હકતઆલાને તબ અપની મેહેરસે કી ચક નિગાહ.
દો હુએ ફરજંદ ઉનસે ઘરમેં મિસલે મેહરો માહ.
ઝેબા ઝીનત દેનેવાલે હશરમે કવનએનકે,
યાને ફુનયાકે ઉપર આએ કદમ હુસનેનકે. ૧૫

ઉસઘડી અબરીલકો ચેહ હુકમે રખ્યાની હુવા,
પુ હમારી તરફસે અબ મુસતુફાકે પાસ બા.

તહેનિયત દેઠર કહો જો હમને થા તુમસે કહા,
 યાને હુએ ઇસ ખ્યાહુકે અબ સાથ ઉમ્મતકા બલા.
 યાને દો લહકે દિએ ઉમ્મત છુડાંનેકે લિએ,
 લેએ હુએ દોલાલ ઉમ્મત બખખવાનેકે લિએ. ૧૬

હકને તુમકો તહેનિયત ફરમાયા હુએ ઔર યેહ કહા,
 હો યુબારક તુમકો યેહ દોતું નવાસે મુસ્તફા,
 સુનકે જબ ઈરશાદ યેહ રહુલઅમી વાંસે ચલા,
 રૂબરૂ આકર નખીકે ઇસતરેહ કહને લગા.
 સો તુમહારા નામ રવશન કરનેવાલે હુએ યેહી,
 બખશવાનેવાલે ઉમ્મતકે તુમહારે હુએ યેહી. ૧૭

યેહ પયામે કિબરીયા કહકર મહમ્મદસે વહાં,
 શીર લગા કહેનેકે અએ પએગમબરે આખીર ઝમાં.
 યેહ જબાહીર હુએ હુએ યોગાને ઉમ્મતકે વહાં,
 બિનસે મહશરતક રહેગા આપકા નામો નશાં,
 ગમમેં ઉનકો રાવેગી તા હશર ખલકત યા નખી,
 હર મુહરમમેં બનેગી ઉનકી તુરબત યા નખી. ૧૮

ખાત યેહ સુનતેદી ખાતમુલમુરસલીને રાહીયા,
 ઔર કહા ખહરે ખુદા જહી તુ લેહ ઇસકા ખતા.
 કયા મુસીબત ઉનપે આવેગી જો તા રાએખા,
 ઉનકે ગમમેં રાએંગે સખ ખટક ખાદ દોં છુકા.
 યોલા વોહ હાથાસે હુશમનકે કઝા યેહ પાએંગે,
 યા મહમ્મદ યેગુનાહ યેકસ યેહ મારે જાએંગે. ૧૯

આગે અબ રોનેકી જા હુએ કયા કહું મેં માજરા,
 સાયા જબ હુસનેનકે જદો અખાકા ઉઠગયા.
 તખ ગનિમોંને હસનપર હુએ કીયા જોરો જફા,
 અહેરકા ખ્યાલા પિલાયો ઉસકો અજ રાહે દગા.
 આખિર ઉસને સલતનત ઔર બહુકે વિસવાસમે,
 પુરખે કરવાલે અમુરરહ જોહરએ અલમાસકે. ૨૦

રહેગયા શ્રીર તો અકેલા લાલ જહેરાકા હુસેન,
 હોકે બેક્સ જળ ચલા રોતા હુવા ઘરસે હુસેન.
 કરબલામે બકે જસદમ મોમિનો ઉતરા હુસેન,
 તીન દીન ઉસ દશ્તમેં ભુકા રહા ખ્યાસા હુસેન.
 ચવથે દિન ચેહ કુછ ક્રિયા આલિમને કીના હાએ હાએ,
 તોડા વોહ મોહરે નખુવતકા નગીના હાએ હાએ. ૨૧

જસઘડી વોહ લાલ સંગે જુદમસે તોડા ગયા,
 યાને ઉરકે હલકે નાજુકકે ઉપર ખંજર ચલા.
 ચક કબુતર લોટકે ઉનકે લહુમેસે ઉડા,
 બકે ગુંબદપર રસુલુલ્લાહકે કહને લગા.
 યા મહમ્મદ કરબલામેં છુટા બીચારા ગયા,
 આપકા ખ્યાસા નવાસા સિજદેમેં મારા ગયા. ૨૨

તુમ જહાં લેતેથે બોસે અય હુળીએ કિરદીગાર,
 ઉસ જગા આલિમને ફેરા ઝહરે ખંજર આબદાર.
 ચેહ વોહી ખુ હાએ મેરે દોનુ પદોપર આશકાર,
 વોહ પરિદા શુ ઝખાં કુદરતસે કહે હો બેકાર.
 પર જહુટક લોહુ બરે ઉસને વહાંપર આહ કી,
 થરથરાને લાગી સળ તુરબત રસુલુલ્લાહકી. ૨૩

જળ નવાસેકા લહુ નાનાકી તુરબતપર ગિરા,
 થરથરાઇ કબ્ર ઐર ગુંબદ જોથા સો કાંપ ઉડા.
 વોહ કબુતર બકે વાપર તુરબતે ખચેરૂનીસાં,
 કબ્રપર માંકી લહુ ઉસ ખ્યારે બેટેકા લગા.
 બોલા બીબી તેરે બેટેકી નશાની લાયા હું,
 દેખલો ચેહ ખુને નાહકકી નશાની લાયા હું, ૨૪
 વાંસે શ્રીર બાકર હસનકી કબ્રપર વોહ જાનવર,
 બોલા હઝરત લીજીએ અબ જલ્લ બાઈકી ખબર.
 કરબલામેં કાટ ડાલા આલીમોને ઉનકા સર.
 મોહ ચેહ કહેતા યા પદોસે લોહુટપકા કબ્રપર.

ગિરતેહી વોહ ખુન સંગે લોહ સારા હીલ ગયા,
આક હોગઈ કબ્ર તબ લોહુસે લોહુ મિલ ગયા. ૨૫

ઈસતરેહુસે સારી કબરેં થરથરાઈ એક બાર,
ઔર ઉઠા કબરોં સતી રોનેકા શુલ બેઈખતીયાર.
તબ કિસીને બકે સુગરાસે કહા યું આહમાર,
બીબી રોઝેમેં નબીકે હુએ અબજ શોરો પુકાર.
એક કબુતર ખુનમેં વાં થરથરાતા ફિરતા હુએ
અપને પરસે ખુન કબરોંસે લગાતા ફિરતા હુએ. ૨૬

બજ સુના આયા હુએ વાં વોહ બનવર લોહુ બારા,
કાંપતી હુએ કબ્ર સારી રોનેકી આઈ સદા.
હુએ તબ સુનતેહી સુગરાકા કલેબા ફટ ગયા,
બોલી લોગો બાપકા સરસે મેરે સાયા ચલા.
કયા સબબ ઔર ઝલઝલા કબરોમેં હુએ યહુ શોરો શએન,
બકે સુએ કરબલા મારે ગયે બાબા હુસેન. ૨૭

કહેતીથી બકર નબીસે રોઝેમેં વહુ દિલકબાબ,
બિસ પરિદેસે લગી કરને યેહુ રોરોકર ખીતાબ.
યેહુ લહુ કિસકા લગા હુએગા કે બતલાઓ શીતાબ,
કુદરતે હકસે વોહ બોલા હોકે બાયશમે પુરબાબ.
બોલા સુગરા ઉઠગયા ઇકબાલ તુજહ નાદાનકા,
યેહુ લહુ હયગા પરોંપર તેરે બાબાબનકા. ૨૮

તેરે લાઈખાંદ સબ મારેગએ દર કરબલા,
તેરા સારા કુંબા હુએ બલવેમેં અબ નાલે કુના.
બાઈ આબિદ તેરા હુએ ઉટોકી રસ્સી ખીચતા,
તેરે બાબા બનકા લાશા હુએ ખાક ઉપર પડા.
તબ તો તેરી યાદકા દમ ભરતા મેં છોડ આયા હું,
સરકો નેઝેપર તિલાવત કરતા મેં ઉડ આયા હું. ૨૯
સુનકે સબકે મારે બનેકી ખબર વોહ ચેકબાર,
ઈસકદર રોઈ કે ગશમેં આગઈ તબ બેકરાર.

હોસમેં આઈ તો ઘર રોતી ગઈ બેઠીજીયાર,
 રૂબરૂ વોહ અમમેં સલમાકે લગી કહેને પુકાર.
 નોચ અપની જની જની જુલફેં છ રોને લગી.
 હાચે નાનિ અચેન ચેહ બસ કરકે વોહ રોનેલગી. ૩૦

તમામ હુવા શાદીનામાં.

ફઝીલતે સલવાત.

નબીસે ઉમરને કીયા આ સવાલ,
 કહા તુમ સતી હર દોઆલમ નેહાલ.
 અબાસે ચેહ અકસર હુવા હુચે વીરફ,
 કે તોહફા હુચે ઉમ્મતકા મેરે ફરફ.
 એવઝ ઉસકે કયા તુમ કરોગે અતા,
 કહા વસકે મુજહ સરવરે અંબીયા.
 તો પુછા અજબ બાત મુજહસે ઉમર,
 મેં કહેતાહું અબ ઉસકુ મુન કાન ધર.
 કીયામતમેં મેં ઉસકા હોકર શરી,
 અદમમેં દીલાઉંગા કસરે રરી.
 લે બઉંગાં અકસામકે તોહફા બાત,
 હમેશા જસે મેં ધનાયતકે સાત.

મુનાબત.

અહ્લાહકે પ્યારે ગમેઉકબાસે બચાદો,
 બ શાહીસી પ્રીરદોસમેં મોલાસે દીલાદો.
 માઇલ નહી હોતા હુચે યહ હક પર દીલે સરકબ,
 ઉસકો મેરે રાહબર મચે વહવતકા ચખાદો.
 મેં મુનતઝરે વસલહું અબ હુદસે ગિયાદો,
 ચાહા જુએ તુમ સરખતે દીદાર પીલાદો.
 દીદારકી ફજરત હુચે સીયારતકી તમજા.

(૧૭)

એક થળ મેરે આકા રૂપે અનવરકો દીખાદો.
મહાપુષે ઇલાહી ગુલે પુષતાને રીસાલત,
પુશપુહી મુજહેજસમે મુઅત્તરકી સેંગાદો.
બા કરકે મદીનેમેં નસીમે સહરીતુ,
યેહ અરઝ મેરી સાકીએ કોસરકો સુનાદો.
આસી હુએ અઝીઝ આપકી ઉમ્મતમે સરાપા,
તકસીરો ખતા ઉસકી અકુ રખસે કરાદો.

ફઝીલતે સલવાત.

કીએ ઈબને મસઉદ હુએ ચું ખ્યાં,
કહે મુજસે એક દિન શહે ઈનસો બાં.
જમાઅત કીયામતમે આવેગી એક,
કે હોવેંગે આમાલ સળ ઉનકે નેક.
વલેકીન વોહ જન્નતકી ભુલેંગે રાહ,
પ્રીરેંગે પરેશાં બહાલે તબાહ.
કીયા મેને હઝરત સતી તળ સવાલ,
વોહ કોન હાંગે જીનકાકે હોગાં યેહ હાલ.
કહે મુજસતી સૈયદુલઅબીયા,
બે મજલીસમેં બેઠે હાં મીલ એકબા.
ન બેજે મેરા નામ મુનકર દુરદ,
મગર ઉનપે હોગાં યેહ હસરત નમુદ.

ખાકનામા.

મુસાફર હોકે રહેતાથા, દુનીઆકા દરદ સહેતાથા,
સદાદીન રાત કેહેતાથા, કે આખર ખાક હોજાયા.
ઉમર સળ ખો રહે સારી, પડે દુઆ ગીરમેં બારી,

લહુસે નચ્ચેન કરી જારી, કે આખર ખાક હોજના
 અગર ગાફિલજે કોઈ સોવે, ઉમરસો રાતરીન જોવે,
 રહે ખાબકી નોંદમેંસોવે, કે આખર ખાક હોજના.
 સો સુખ સહેજ રાહતમેં, સદા રહે જોહદો તાઅતમેં
 અજલ પોહોચેગી સાઅતમેં, કે આખર ખાક હોજના.
 જીન્હોં ઘર જીલતે હાથી, હજારોં રાત દીન સાથી,
 ઉન્હોંકો ખાક અખ ખાતી, કે આખર ખાક હોજના.
 જીન્હોંકે લાખથે ઘોડે, સદા ઝર બફતકે જોડે,
 ઉતુ કું મોતને મોડે, કે આખર ખાક હોજના.
 સુલેમા શાહથે હાતમ, અગર નોશેરવાં ખાતમ,
 ફનીઆંસે કરચલે માતમ, કે આખર ખાક હોજના.
 સીકંદર રૂમકે સુલતાં, અગર જમશેદ થે લુકમાં,
 ઉનેલી ગલે કફન પેહના, કે આખર ખાક હોજના.
 કે યુસુફ સાહે કીનઆની, જીલેખાં મીસરકી રાની,
 કિએ સખ મોતને ફાની, કે આખર ખાક હોજના.
 સદાબી બેઠતે મીલ મીલ, મેહલમે બાજતે તાબલ,
 રહે સો મોરમેં ગલ ગલ, કે આખર હોજના.
 ખુશીસે મેહલમેં હસતે, હજારોં બાગકે રસ્તે.
 દેખો અખ ઘુલમેં બસતે, કે આખર ખાક હોજના.
 બીછાને રેશમી રખતે, ખુદાકા ખોપ નહી કરતે,
 મજા સો મોતકા ચખતે, કે આખર ખાક હોજના.
 હજારોં દેસકે રાજ, ઉતું દેખ ચાંદલી લાજ,
 નગારા મોતકા બાજ, કે આખર ખાક હોજના.
 ન કર તુ માલકી મસતી, ઉમર ચલ જાએગી સસ્તી,
 તલાતલ મોત હજે હસતી, કે આખર ખાક હોજના.
 નખીથે પાક પેગમબર, ખલકમેં ચાંદથે અનવર,
 અએ સખ જહાંકો છોડકર. કે આખર ખાક હોજના.
 ખુલા હક રાહકે આલમ, લીએ સખ દીનકે માલમ,

ન રહે વો મોતથી સાધમ, કે આખર ખાક હોજના.
 પેગમખર પાકથે સારે, વોહી સખ મોતસે હારે,
 લહેદમેં ખોદકર ગાડે, કે આખર ખાક હોજના.
 લડકતી બાંધતે પાગાં, મેહેલમેં રંગ ચોર રાખા.
 ઉનું ઘર બેઠતે કાગાં, કે આખર ખાક હોજના.
 તખત પર હુકમ જો કરતે, ખજાના માલકા ભરતે,
 દેજો ઉને ધુલમેં ધરતે, કે આખર ખાક હોજના.
 સીપાઈ પાલકી ચડતે, હબારાં રાખસું લડતે,
 દેખો સોચે ગોરમેં પડતે, કે આખર ખાક હોજના.
 કઠન હોયે ગોર અંધારી, દરદ ગમ ઉસમેં હોયે ભારી,
 નયનસે આભ કર ભારી, કે આખર ખાક હોજના.
 છન્હોં ઘર લાખ થે હીરે, સદા સુખ પાનકે બીડે,
 ઉન્હોંકો ખા ગચ્છે કીડે, કે આખર ખાક હોજના.
 અજલ સે ખાતમેં આવે, અંધેરી લહેદમેં ભવે,
 સરાસર ધુલ ઉસે ખાવે, કે આખર ખાક હોજના.
 છન્હોંકે પુત ચોર પોતે, સદા સુખ સેહેજ પર સોતે,
 ઉન્હોંકે લે ચલે રાતે, કે આખર ખાક હોજના.

તમામ શુદ્ધ.

— ❦ —

મમોતનામા

યાદરખ હુરઆન આખર મમોત હયે
 મત તુ બન અનબાન આખર મમોત હયે
 રૂખ ખીયાલે કુચ સુદકે આખેરત
 કહેતા હયે રહેમાન આખર મમોત હયે
 ખુતબચે લખોલવલાક છનકે હુકમેં હયે
 ઉન્કા હયે ફરમાન આખર મમોત હયે
 શાન શમોકત કે નહોનેકા અઝીઝ
 હયે અબસ અરમાન આખર મમોત હયે

અયથો ગમમેં શાકીરો સાળીર રહ્યે
 હયે વોહી ઇન્સાન આખર મચોત હયે
 પેચતર મરનેસે કરના ચાહીએ
 મચોતકા સામાન આખીર મચોત હયે
 કારદીસે રખ ન રખ દુનીઆસે કામ
 પ્રીર ન સર ગરદાન આખીર મચોત હયે
 જુમેમે સુત્રતી જમાઅતમેં દરંગ
 હયે નહી શાયાંન આખીર મચોત હયે
 કયું નહી દેતા સકાત અહેલે નસાખ
 કયા નહી હયે ધીઆન આખીર મચોત હયે
 હક કીસીકા મતતલફ કર હયે સીતમ
 હકકુ તુ પેહચાન આખીર મચોત હયે
 મર ગયા પ્રીર બિન કાર્ મર ગયા
 મર ગયા હામાન આખીર મચોત હયે
 મરતે બાતે હયે હઝારો આદમી
 આકીલ ચોર નાદાન આખીર મચોત હયે
 દોલતે દુનીઆકો સમજા હયે નફા
 દીકા હયે નુકસાન આખીર મચોત હયે
 હો ગયા તુ જો સીકન્દર વખતકા
 તોલી અયે સુલતાન આખીર મચોત હયે
 ગો સુલેમાને જમાનાલી હુવા
 મુનફઅત મત બાન આખર મચોત હયે
 હીકમતો અકલો હુનર મંદામે તું
 ગરબે હયે લુકમાન આખીર મચોત હયે
 હુસ્ન પર નાબં જવાનીમે ન હો
 અયે દીલોંકી બાન આખીર મચોત હયે
 હુકમ ખાલીકકે બાન લા તુ તમામ
 દેખલે કુરાઆન આખીર મચોત હયે

ઈસ સરાએ હસ્તીએ ફાનીમે હમ
 દમકે હયે મહેમાન આખીર મઓત હયે
 ખારહા ઇલમી તુજેહ સમજા ચુકે
 માન યા મત માન આખીર મઓત હયે.

મએમતનામા.

હજરતે આદમ નબી નીચે ઝમીકે ચલખસે,
 તુહ કીશતીખાને આલમકે ચહાંસે ચલખસે.
 યુસુફે યાકુબો ઇસ માઇલો ઇસહાકો ખલીલ,
 ઝોર મુલેમાં આસમાની મેહેરવાલે ચલખસે.
 હુદ ઝોર ઇદરીસો યુનુસ સીસો અઇયુબો શોએબ,
 દાવતે ઇસલામ કરકે ઠઝેરે ચંદે ચલખસે.
 આસમાંપર ઇસા ઝોર દાઉદ મુસા ખાકમે,
 લેકે તવરઓતો ઝબુર ઇજલ હકસે ચલખસે.
 વાસતે જીનકે ઝમીનો આસમાં પઝેદા હુવા,
 જન્નતુલ શીરદઝોસમે વોહ હકકે પીઆરે ચલખસે.
 આહ જુબકરો ઉમર અફસોસ ઉસમાનો અલી.
 સીદકે અદલો હીલમો ઇદમ અપના દીખાકે ચલખસે
 હજરતે ખઝેરનીસા બેટી રસુલુલ્લાહકી
 તઇયબો તાહીર નબીકે દોનોં બેટે ચલખસે
 નુર ચશમે મુરતુજાને દેનેસે દુશમનકે ઝહેર
 પી લીયા ઝોર પારએ દીલ મુહસે ડાલે ચલખસે
 શહને દસતે કરખલામે અલીમેકે હાથસે
 ઝખમ તીરો નેઝા ઝો શમશીર ખાકે ચલખસે
 ગઝોસે આઝમશેખ અબદુલકાદર એક આલમકેપીર
 ઝોર બુનેદો શીખલી ઝોમન સોર કીતને ચલખસે
 કઝેસરો રૂસતમ વ જમ નવશેરવાનો કેકુખાદ
 કયેસે કયેસે શાહ ઇસ આલમમે આયે ચલખસે

મુસુકો શીરીનો ઉઝરા લગ્ગેલી જુલેખા ક્યેસને
 ઉમરબરકી અશરતે દેખે તમાશે ચલબસે
 વામીકો ક્યેસો મુલેમાનો જુલેખા કોહ કન
 આશકે કામીલથે ચેહ લાખોમે અચ્છે ચલબસે
 અનવરી ઝો સઅલી ઝો બામી નીઝામી અનસરી
 સખકે સખ મુલતાન અકલીમે મુખનથે ચલબસે
 ચે બે લુકમાં ઝોર અરસ્તુ ઝોર અફલાતું હકીમ
 કુછન હીકમલ ઝીંદગીકી અપને સીખે ચલબસે
 ખુ અલીસેલી હઝારે આયે દુન્યામે તખીજ
 મઝોતકી દારૂ કહીસે પર ન લાખે ચલબસે
 સાથ જીનકેયા યહાંપર લશકરે ફઝોળે સિપાહ
 બેકસોસે કબરકે અંદર અકેલે ચલબસે
 એક સાઅતલી ન ઠગેરે જીનકા વાદા આ ગયા
 દીલકે દીલમે રહે ગયે અરમાન સારે ચલબસે
 દેખતેહી દેખતે અકસર અઝીઝો આશના
 તંદુરસ્તો ખુબસુરત ચલતે શીરતે ચલબસે
 હાઝે કોઈલી ન પલટા ઝોર ન લેજી કુછ ખબર
 ચુપકે હોકે શહેરે ખામોશાંમે અયેસે ચલબસે
 ચલબસેગે એક દીન હુમલી ઇસી સુરતસે આહ
 જીસતરેહ ઝેરે ઝમી ચેહ લોગ આયે ચલબસે
 જયેસે ચલબસના બયાં ગેરોંકા હુમ કરતે હુઝે હાઝે
 દોસ્ત કલ હુમકો કહેગે આજ વોહલી ચલબસે
 ખાતયે અસલીહે ચલનેકી ઝરા તુ શીકર કર
 ખોલ આંખે દેખ અબલી યાર કબેસે બલબસે

કલીમ એહેમદાબાદી.

રૂખે રસુલકા જલસાહે આફતાબ નહી,
 ચેહી સબખહે કે જો દેખને કીતાબ નહી,
 તેરી તરહ હે વો વાહીદ તેરી ખુદાઈ મેં
 તેરે હુનીબકા સાની નહી જવાબ નહી.

પીયો પીલાવ મએ મારેફતકો અયરીદો
 કે ઈસ શરાબસે બડ કર કોઈ શરાબ નહી
 તુમહારે ઈશકમેં સર દે કે જો શહીદ હુવે
 કે ઉનકે વાસ્તે મેહ શરમેંલી હીસાબ નહી

રૂખે હુજુરપે કુરબાન યું ખુદાઈ હે
 કે અયસા ખુદદેખરીમેં કોઈ શુલાબ નહીં
 યે શોર થા શમે મેઅરાજ કુદસીયું મેં કલીમ
 મીયાને આશીકો માશુક કુછ હીબાબ નહીં

દીગર.

યા રસુલે હાશમી હુમ પર યનાયત કીજીએ
 રહેમતુલલિલાલમી હો આપ રહેમત કીજીએ
 હુશમેં રહેમત પુકારેગી કે અય મેહબુબે રબ
 ચલીએ ચલીએ અપની ઉમ્મતકી શકાઅત કીજીએ

દેખી બાલી હે હમારી બાગે તયબાકી બહાર
 સામને ઓડકે વાઈઝ ઝીકરે જન્નત કીજીએ
 આહને વાલેહં તેરે હુમતો અય ઈશકે રસુલ
 શોકસે આકર મેરે દીલમેં સકુનત કીજીએ
 ગશ પેગશ આએ હમેં લી મીસ્તેસુસા અય કલીમ
 કુછ ન કુછ ઉસ તુરેકી ગાહેર હકીકત કીજીએ

ધધર લી તા દેખીએ.

૩. આ.	૩. આ.
તિલીરમેહોશરૂઆ ૭૯૬	હદીયતુલ મુસલમીન ૦—૮
અવલ	૩—૦ જખીલી બક્યારી ૦—૨
અલેફ લયલા	૩—૮ શુલશને રેહમત ધન્ટેખાએ
એરેખીયન નાઇટસ	૩—૮ અઝીઝ ૦—૪
હાતીમ તાઇ	૦—૧૨ નાઝે મેહબુબ ૦—૨
દાસ્તાને અમીર હમઝા	૨—૪ બેગીકા ખરન ૦—૨
તોતા કહાની	૦—૮ હસીનોખાખન સુશીબોકા
મુનતખીએ નઝીર	૧—૦ ઇમાન ભાગ ૧ ૦—૨
ખીખી મરયમ	૦—૨ „ ભાગ ૨ ૦—૨
શાહજહાં શાહપરી	૦—૨ „ ભાગ ૩ ૦—૨
ઝેતુન મોહમદ હનીફ	૦—૨ „ ભાગ ૪ ૦—૨
ચહાર દુરવેશ	૦—૮ દીલકશ્વેષ કબ્વાલી ૦—૨
ફસાને અબ્નઇય	૦—૮ ફકકતા કબ્વાલ ૦—૨
મલેક મોહમદ	૦—૬ બહારે બાંશીઝા ૦—૨
જંગનામા હઝરતઅલી	૦—૫ ખઝીનએ મારફત ૦—૨
જંગનામા મોહમદ હનીફ	૦—૧૦ આશીક કબ્વાલ ૦—૨
જંગનામા હયામહસેન	૦—૬ અલખેલા ગવૈયા ૦—૨
મેઅરાજ નામા	૦—૨ નીસારે સુન્નતુલ ૦—૨
તવારીખ મક્કા મોઅજ્જા	૦—૧૨ ગઝલ માટે હકાતી ૦—૨
યુસુફ ઝૂલીખા	૦—૮ બહારે જવાની ૦—૨
યુસુફ સ્પાની	૦—૫ દીલપસંદ કબ્વાલ ૦—૨
ગુલબકાવલી	૦—૮ દીલકશ્વ કબ્વાલ ૦—૨
કુરેઅરબ ઉર્ફે તુરકીપુતલી	૦—૫ માશુક બકાદા ૦—૨

કીલાએ મીલનેક પતા

અખદુલમજીદ અખદુલઅજીઝ કુતુબ ફરૌરા

૬૦ તીન દરવઝા.

એહમદઆબાદ.

